

1868-11-25

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Mæcenvirksomhed, familieliv

Dokumentindhold

Om afsendelsen af 100 salmebøger til den skandinaviske kirke i Edinburgh. Om Carl Bloch og om selskabslivet på Carlsberg.

Transskription

Carlsberg d 25 Novbr 68

Kjære Carl !

Naar Du modtager disse Linier vil Du allerede pr Telegraph have modtaget Underretning om at de 100 Psalmebøger ville blive afsendt herfra med det første Dampskib til Leith, der afgaar paa Løverdag. Lind foreslog først at sende dem i Duodez-Udgaven, der er lidt billigere end Octav-Udgaven og som mest benyttes i Kjøbvn, da den er saa portativ, men da den er temmelig fiinstilet, foretrak jeg Octav Udgaven med større, tydelig Tryk. Den haves færdig med simpelt, solidt Læderskind, saa at der kun behøves at trykkes Inscription derpaa hvilket Lind sagde kunde blive udført inden Løverdag og han var saa venlig at besørge det Hele med Indpakning og Afsendelse til din Adresse.- Jeg behøver neppe at sige, at Du ganske har handlet i min Aand ved at paatage Dig et Foretagende, der er smukt og hvortil del føles Trang og som Du fandt burde gennemføres, naar der ikke var pålangs: Dampskibet gaaer nok ikke før paa Tirsdag

Udsigt til at det lettelig vilde kunne gennemføres uden din Indskriden. Det er netop den Fremgangsmaade jeg saa ofte har fulgt, saavidt mine Midler have tilladt det. Jeg er glad over at Du derved efterlader Dig et smukt Minde og et godt Exempel i den Kreds, hvori Du nu lever. Bevidstheden derom er en rig Løn, en Mands bedste Løn i dette Liv.- At Du med den Beskedenhed, der characteriserer Dig, har gjort dig Umage for at Du personlig traadte saa lidt frem som muligt, var hvad jeg ventede af Dig. I England er en slig Beskedenhed vistnok mindre almindelig, men derover bør man ikke forarge sig, thi dér betragtes det som en Pligt, at de mere Formuende bringe store personlige Offre og derfor ere de nødte til at lægge for Dagen, at de ikke have forsømt deres Borgerpligt. Ogsaa er Exemples Indflydelse paa Andre et berettiget Motiv til ikke at udføre patriotiske Handlinger i Skjul. Jeg kan ikke see af dit Brev, hvem det er, der har opfordret Parlaments-Kandidaterne

til at yde Bidrag til den skandinaviske Kirke, men i hvert Fald et det betegnende for den engelske Valgagitation, at Kandidaterne, der bryde sig Pokker om Eders Kirke, have ilet med at insinuere sig, selv hos en nok saa lille Fraction af Befolkningen ved at vise sig gavmilde mod Eders Foretagne.

Som jeg meddelte Dig i mit sidste Brev afsender jeg med Dampskibet paa Løverdag c 50 Flasker af mit nye bayerske Øl til Dig, hvormed jeg antager at Du vil gjøre Theilmann en Present. Jeg vil ikke sende det directe til ham, da han saa kom til at betale Tolden m.m. - Det er, som Du ogsaa vil kunne smage, temmelig ungt, c 6 Uger, men finder meget Bifald her paa Stedet og vil paa denne Aarstid forhaabentlig ikke tage Skade af den korte Reise, men til at gjemmes duer det ikke, da det om føie Tid vil afsætte Bundfald ved Eftergjæringen. Naar Dampskibsfarten til Foraaret begynder igjen skal jeg sende en lignende Prøve, som da vil være bedre aflagret og det vil da vise

sig om den Slags Øl skulde finde Behag i Skotland. Jeg kunde sagtens brygge noget bayersk Øl, som kom den almindelige Smag derovre nærmere, men da jeg ikke veed hvorlænge Du bliver hos Younger vil jeg ikke tænke paa at optræde directe som hans Konkurrent til den Tid. Det vil jeg hellere overlade til Dig, naar Du kommer hjem som engelsk Brygger.

Jeg har nok fortalt Dig, at Bloch vilde reise hjem fra Florentz paa Grund af hans Frues Omstændigheder. De ere nu kommen tilbage og han besøgte os i Aften. Han var meget tilfreds over Besøget i forskellige Gallerier og navnlig over forskellige Motiver til Brug for Frederiksborg Billederne, som han havde fundet i Venedig og Florentz. Det var kjendeligt, at hans Blik i de sidste Aar var modnet betydeligt under Beskjæftigelsen med de historisk-bibelske Billeder og at han nu saae klarere hvad han mangler og endnu har at stræbe efter. Heldigviis hører han til dem, der gjerne ville lære Kunsten grundigere

og som ikke slaae sig til Ro fordi han for Øieblikket har Lykken med sig. Han er en alvorlig Kunstner, som stedse stræber efter et høiere Maal og jeg er glad over at have bidraget til, at han kan stille sig et høit Maal.- Det var Skade, at jeg ikke vidste at han var kommen hjem i forrige Uge, da jeg isaafald havde indbudt ham og hans Alma til i Søndags til et Selskab for Anna og Edsberg, som var meget livligt og

behageligt. Fru Vus og Fru Lind mødte begge i deres smukke Pariser Kjoler og Fru Vus havde faaet den første uheldige Besætning ombyttet med en nye, som var meget smagfuld og Kjolen værdig. Hun saa nydelig ud og saa frisk, at hun stak alle de yngre Piger ud. Jeg hørte den Aften, at der for nogen Tid siden var kommen Efterretning fra Monrad paa Ny Zeeland om at der var udbrudt Fjendtligheder fra de Indfødtes Side og at Viggo, der er Officier i Militsen, havde maattet rykke i Felten, hvilket kom meget

ubeleiligt, da han, som Officier, havde faaet et betydeligt Areal udyrket Land, hvilket han netop var i færd med at bringe under Kultur og hvorpaa han havde bosat sig med sin Kone, der nu boer alene derude, fjernt fra Familien, medens han gaaer i Kamp med de Vilde. Familien var meget bekymret derover.-

Frøken Lunn's Selskab maatte vi undvære, da hendes Forlovede meget snart skal op til Examen (den statsoeconomiske). Der synes at være Tvivl om han naaer mere end anden Character, da han ikke har hele sin Tid til Raadighed, men ogsaa maa passe sine militaire Forretninger.-

Jeg maae ikke glemme at give Dig i Commission at købe og sende os 12 Daaser med Alberts- Biscuits af samme Fabrik som de forrige (Littlejohns troer jeg). De, der faaes her hos Delicatessehandleren ere fra en anden Fabrik og af daarlig Smag. Din Moder faaer ikke Tid til at skrive idag og beder mig hilse dig kjærligst.

[Paa langs] jeg har ogsaa en Mængde Hilsener til Dig fra vore Gjæster i Søndags. Lev vel ! Din Jacobsen.

25/68
H

Carlsberg p 25 i Marts 68.

C.M.

Kjære Carl!

Samfundets gave med 100 for Carlsberg - gave Carlsberg

Naar du modtager disse Linier mit
du allerede for Eftersyns Sags modtaget
Andersens om at de 100 Skillingbøger
medt bliver affandt for og det første
Samfundet har Læst, der afgives paa Carlsberg
Læsestue. Ligeledes for at sende
den i Læsestue - Udgaven, der er lidt
billigere end Ophavs - Udgaven og som
erst kunnet i. I øjeblikket, da den er som
gæstet, men da den er temmelig fin-
stilet, foretrak jeg Ophavs Udgaven med
større, tydelig Censur. Den fandt jeg
med fineste, faldt Læsestuen, saa at den
kun bestået at ligge det Læsestue den
faldt den fandt Læsestue bliver indført inden
Læsestue og som var som en del af bestyrelsen
at gøre med Læsestue og Affandte til
den Adm. - for bestyrelsen næppe at
sige, at den gælder som faldt i min Adm.
med at gøre sig det Læsestue, der er
faldt og faldt det faldt Censur og som den
faldt Læsestue gennemført, naar den ikke var

Det er et et lille, mildt, sømme, gæmme,
født inden den Gudstid. Det er udelig
den Sængers maade, jeg for alle for fulgt,
saaridt mine Midler for at lide det. Jeg
er glad over at den drømte efterladt sig
et smukt, Minde og et godt Sængel.
Den Lørdag, som den ene Lørdag. Den Lørdag
saaen er en rig Lørdag, en Mand, der den
lille Lørdag. At den med den bestendigt,
der iforveksler sig, for gæst sig kunne
for at den ganske lide, saaridt for den lille
saaen mindligt, som den jeg udelig af sig.
I Sængel er en rig bestendigt, udelig
mindre almindeligt, som den den en
den Sængel sig, den den bestendigt det som
en Sængel, at den den Sængel den
ganske Ofte og Sængel den den lille
at lagge for Sængel, at den den Sængel
den Sængel sig. Ofte er Sængel
den Sængel den den den Sængel
den den den Sængel den Sængel
Jeg kan den for af den den, som den er,
den den af den den Sængel. Den den

hvis at jeg bidrag til den Randbarns Likh.
men: Jænt talte at det betragtede for den
angegne Halvagitativ, at Randbarns,
der havde sig på den om det Likh, som
idet med at infimere sig, som for en udel
for dette Fraktion af Befolkningen med at
nå sig gennem det med det Randbarns.

Den jeg meddelte mig: mit sidste Likh
offender sig med Samfundet for Randbarns
i 50 Stater af mit nye bairns Likh til
sig, Jærent jeg antager at den mit gamle
Theilman en Jærent. Jeg mit Likh fandt det
direkte det Likh, da den for den Likh at betale
Colden, m. m. - det er, som den affar mit
Likh for den, Samfundet mig, i 6 Likh,
men findes meget Likh for den Likh
og mit for den Likh for den Likh Likh
Likh Likh af den Likh Likh, men Likh
at Jærent Likh det Likh, da Likh for
Likh mit affatte Likh Likh og Likh Likh,
Likh Likh Likh Likh Likh Likh Likh
Likh Likh jeg fandt en Likh Likh, som
da mit Likh Likh Likh og Likh Likh Likh

Sig om den Plads af Høiden firdt beslag
i Holland. Jeg kunde sagtens have
naget hvidt af, som den almindelige
Praag i Amsterdam, men da jeg ikke
nød Jænkens der blivende for Gaangen
mit jeg ikke kunde gøre at agtede sinde
som Jans Sammenhæng med den Tid. Det
mit jeg heller ønskede sig, naar
den Sammenhæng som angik begynde.

Jeg var nok færdig med, at Blach ikke
kunne gøre for Florentz på Grund af Jans
Længde Overstændighed. Da var der Længde
tilbage og som bestemt at i Aften. Jeg var
naget tilfældet naar bestemt i forskellige Gennem
og manlig naar forskellige Møderne til Længde
for Frederiksberg Lilledam, som som Jans
færdig i Venetia og Florentz. Det var færdig,
at Jans betik i den færdig. Det var man
betidligt indes betidligt indes med den
færdig indes betidligt indes og at Jans færdig
Længde som Jans mangler og indes som at
færdig indes. færdig indes Jans som den,
der gjæver vilde den Længde grundig

25/68

af sin nye staa sig til de færdige
for sig selv og sin hustru. Der er
en almindelig Tænkning, som staa for sig
at den betragtes til, at den kan blive sig
et godt Maal. — Det var godt, at jeg
også ikke mindt at den var Lænnen for
sammene lige, da jeg påfølgende fandt indblik
den af den Almas til: Rindings til at
betragte for Anna og Edberg, som var
meget kært og besværligt. Den var
og den indvandt begge: den første
for sin Tjener af den var fandt
den første i feltes betænkning omgivet med
en uge, som var meget sur og fuld af Gøden
mandig. Den var uheldig ud af den første,
at den var alle de yngre piger ind.
Jeg fandt den Almas, at der var nogen
tid siden var Lænnen omgivet for
Mand og Ny Tejlant som at der var
indvandt Tjenerligsteden fra den første
til at al Vigen, der var Officiant: Middelsten,
Lænde maaltet sigte: Lænde, smilt den meget

mitalenligt, da Jan, Jan Officiant, Jan
 faar et betydeligt Arvelidigt Land,
 hvilket Jan udsat var i sandt med at hvijs
 under Tullus og Janyas Jan Jan befat sig
 med sin Jan, der var hans alene stund,
 fjannt fra Familien, medent Jan gaar i
 Gang med de Vilde. Familien var meget
 betjemet deraf. —
 Læder Læder Palsak medly mi ind-
 naar, da Jæder Læder meget faar har
 op til Gæmme (den Statsanvænder). Der
 lynd at naar Tind an Jan naars naar
 and andre Gæmme, da Jan ikke Jan Jæder
 sin Tid til Læder, men ogsaa var
 Gæst sin militære Tænkning. —
 Jan var ikke glæmmet at give sig i Cam-
 mission at Gæst og Jæder os 12 Læder
 med Alberts - Berichts af farime Sabat
 Jan da farime (Littlejohns "hans jæg"). Der
 der faar Jan Jan Læder, faar Jan an
 Jan an andre Sabat og af Læder stund.
 den Jæder faar ikke Tid til at Jæder stund
 og Læder mig Jæder sig Jæder.

Jan Jan og Jan an
 Jan an 11 Jan Jan
 Jan Jan